

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 121

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 17 februarie 2011

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
55.	— Hotărâre privind stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic	2–11
79.	— Hotărâre pentru modificarea și completarea Regulamentului de organizare și funcționare a Administrației Fondului pentru Mediu, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2006	11–12
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
103.	— Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii privind aprobarea certificării ca aeroport internațional a Aeroportului „George Enescu” Bacău.....	12
ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR		
78.	— Decizie privind sancționarea cu retragerea aprobării doamnei Drăgușin Raluca-Andreia — administrator/ conducător executiv la Societatea Comercială HELMET BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.	13–14
79.	— Decizie privind sancționarea Societății Comerciale HELMET BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. cu interzicerea temporară a activității.....	14–15

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 20/2010 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea unitară a legislației Uniunii Europene care armonizează condițiile de comercializare a produselor,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Prezenta hotărâre instituie cadrul legal și instituțional pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic, în scopul asigurării liberei circulații a acestor produse pe piața internă.

(2) Prezenta hotărâre prevede stabilirea cerințelor pe care trebuie să le îndeplinească produsele cu impact energetic reglementate prin măsurile de punere în aplicare, pentru a fi introduse pe piața internă și/sau puse în funcțiune, pentru a contribui la dezvoltarea durabilă, prin creșterea eficienței energetice și a nivelului de protecție a mediului, precum și prin mărirea siguranței în alimentarea cu energie.

(3) Se exceptează de la prevederile prezentei hotărâri mijloacele de transport destinate persoanelor și mărfurilor.

(4) Prevederile prezentei hotărâri și măsurile de punere în aplicare adoptate la nivel comunitar în temeiul Directivei 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 285 din 31 octombrie 2009, se aplică fără a aduce atingere legislației din domeniul gestionării deșeurilor și a legislației din domeniul substanțelor și preparatelor chimice, inclusiv legislația privind gazele fluorurate cu efect de seră.

Art. 2. — (1) Pentru aplicarea prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *produs cu impact energetic*, denumit în continuare *produs* — orice bun care are un impact asupra consumului de energie în timpul utilizării sale și care este introdus pe piață și/sau pus în funcțiune, inclusiv piese destinate încorporării în produse cu impact energetic reglementate de prezenta hotărâre care sunt introduse pe piață și/sau puse în funcțiune ca piese separate pentru utilizatorii finali și a căror performanță de mediu poate fi evaluată independent;

b) *componente și subsambluri* — piese destinate încorporării în produse și care nu sunt introduse pe piață și/sau puse în funcțiune ca piese separate pentru utilizatorii finali sau a căror performanță de mediu nu poate fi evaluată independent;

c) *măsuri de punere în aplicare* — dispozițiile adoptate în temeiul Directivei 2009/125/CE, pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică pentru produsele definite sau pentru caracteristicile de mediu ale acestora;

d) *introducere pe piață* — punerea la dispoziție a unui produs pentru prima dată pe piața comunitară, în vederea distribuirii sau utilizării acestuia în cadrul Comunității, fie contra cost, fie gratuit, și indiferent de tehnica de vânzare;

e) *punere în funcțiune* — folosirea pentru prima dată a unui produs în scopul pentru care a fost destinat, de către un utilizator final;

f) *producător* — persoana fizică sau juridică care produce produse reglementate de prezenta hotărâre și care este răspunzătoare de conformitatea acestora cu prevederile prezentei hotărâri în vederea introducerii lor pe piață și/sau

punerii în funcțiune, în numele său ori al mărcii sale comerciale sau pentru uzul propriu al producătorului. În absența unui producător, în sensul definiției din prima teză, sau al unui importator, în sensul definiției de la lit. h), este considerată producător orice persoană fizică sau juridică ce introduce pe piață și/sau pune în funcțiune produse reglementate de prezenta hotărâre;

g) *reprezentant autorizat* — orice persoană fizică sau juridică cu domiciliul, respectiv cu sediul în România sau în alt stat membru al Uniunii Europene, care a primit din partea producătorului un mandat scris să îndeplinească în numele acestuia toate sau o parte din obligațiile și formalitățile prevăzute de prezenta hotărâre;

h) *importator* — orice persoană fizică sau juridică cu domiciliul, respectiv cu sediul în România sau în alt stat membru al Uniunii Europene, care, în cadrul activității sale profesionale, introduce pe piață un produs dintr-o țară terță;

i) *materiale* — toate materialele folosite pe durata ciclului de viață a unui produs;

j) *proiectarea produsului* — setul de procese care transformă cerințele legale, tehnice, de securitate, funcționale, de piață sau de alt tip pentru un produs în specificații tehnice pe care acesta trebuie să le îndeplinească;

k) *caracteristică de mediu* — un element sau o funcțiune a unui produs care poate interacționa cu mediul, pe durata ciclului de viață al acestuia;

l) *impact asupra mediului* — orice modificare adusă mediului provenită în întregime sau parțial de la un produs pe durata ciclului de viață al acestuia;

m) *ciclu de viață* — stadiile consecutive și interdependente ale unui produs de la utilizarea materiei prime până la eliminarea finală a acestuia;

n) *reutilizare* — orice operație prin care un produs sau componentele sale, care au ajuns la finalul primei utilizări, sunt folosite pentru același scop pentru care au fost concepute, inclusiv folosirea în continuare a unui produs care este returnat la un punct de colectare, unui distribuitor, la o întreprindere de reciclare sau unui producător, precum și re folosirea unui produs în urma recondiționării;

o) *reciclare* — re prelucrarea într-un proces de producție a deșeurilor în scopul inițial sau în alte scopuri, cu excepția valorificării energetice;

p) *valorificare energetică* — folosirea deșeurilor combustibile ca mijloace de generare a energiei prin incinerare directă, cu sau fără alte deșeuri, dar cu valorificarea căldurii generate;

q) *valorificare* — oricare dintre operațiile aplicabile prevăzute în anexa nr. II B la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000 privind regimul deșeurilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 426/2001, cu modificările și completările ulterioare;

r) *deșeu* — definiția este prevăzută la anexa nr. I A lit. b) la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000, aprobată cu

modificări și completări prin Legea nr. 426/2001, cu modificările și completările ulterioare;

s) *deșeu periculos* — definiția este prevăzută la anexa nr. IA lit. g) la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 426/2001, cu modificările și completările ulterioare;

ș) *profil ecologic* — o descriere, în conformitate cu măsura de punere în aplicare relevantă în cazul unui produs, a intrărilor și ieșirilor, precum materiale, emisii și deșeuri, asociate cu un produs pe durata ciclului său de viață, care sunt semnificative din punctul de vedere al impactului asupra mediului și care sunt exprimate în cantități fizice care pot fi măsurate;

t) *performanță de mediu a unui produs* — rezultatele gestionării de către producător a caracteristicilor de mediu ale produsului, astfel cum sunt reflectate în documentația sa tehnică;

ț) *îmbunătățirea performanței de mediu* — procesul de creștere a performanței de mediu a unui produs de-a lungul generațiilor succesive, însă nu neapărat pentru toate caracteristicile de mediu ale produsului în același timp;

u) *proiectare ecologică* — proiectarea unui produs cu integrarea caracteristicilor de mediu, în scopul îmbunătățirii performanțelor de mediu ale acestuia, pe durata întregului său ciclu de viață;

v) *cerință în materie de proiectare ecologică* — orice cerință în legătură cu un produs sau de proiectare a unui produs, destinată să îi îmbunătățească performanța de mediu, sau orice cerință de furnizare a unor informații cu privire la caracteristicile de mediu ale unui produs;

w) *cerință generală în materie de proiectare ecologică* — orice cerință în materie de proiectare ecologică bazată pe întregul profil ecologic al unui produs, fără a fixa valori-limită pentru anumite caracteristici de mediu;

x) *cerință specifică în materie de proiectare ecologică* — o cerință în materie de proiectare ecologică cuantificată și măsurabilă, referitoare la o anumită caracteristică de mediu a unui produs, cum ar fi consumul de energie în timpul utilizării, calculat pentru o unitate de randament util;

y) *standard armonizat* — o specificație tehnică adoptată de un organism de standardizare recunoscut, în cadrul unui mandat din partea Comisiei Europene, în conformitate cu procedura stabilită prin Hotărârea Guvernului nr. 1.016/2004 privind măsurile pentru organizarea și realizarea schimbului de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, precum și al regulilor referitoare la serviciile societății informaționale între România și statele membre ale Uniunii Europene, precum și Comisia Europeană, cu modificările ulterioare, în scopul elaborării unei cerințe europene, conformarea cu acesta nefiind imperativă;

z) *standarde române care adoptă standarde europene armonizate* — standardele europene armonizate adoptate ca standarde române de organismul național de standardizare — Asociația de Standardizare din România;

aa) *autoritate competentă* — Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri.

(2) Expresiile *autoritate de supraveghere a pieței* și *supraveghere a pieței* au semnificațiile stabilite de Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr. 218 din 13 august 2008.

Art. 3. — (1) Se admit/admite introducerea pe piață și/sau punerea în funcțiune numai a produselor care îndeplinesc prevederile din măsurile de punere în aplicare relevante și care poartă marcajul CE, potrivit prevederilor art. 5.

(2) Controlul respectării prevederilor prezentei hotărâri se face de către autoritățile de supraveghere a pieței desemnate în acest scop, la propunerea autorității competente, în funcție de categoria de produs reglementată de măsurile de punere în aplicare.

(3) În vederea aplicării prevederilor prezentei hotărâri, autoritățile de supraveghere a pieței au următoarele responsabilități:

a) să organizeze efectuarea verificărilor adecvate ale conformității produsului, la scară corespunzătoare, și să oblige producătorul sau reprezentantul său autorizat să retragă toate produsele neconforme de pe piață, potrivit prevederilor art. 7;

b) să solicite părților în cauză furnizarea tuturor informațiilor necesare specificate în măsurile de punere în aplicare;

c) să preleveze mostre de produse și să le supună verificării pentru evaluarea conformității.

(4) Autoritățile de supraveghere a pieței raportează autorității competente rezultatele campaniilor de supraveghere a pieței, la finalizarea acestora.

(5) Autoritatea competentă informează Comisia Europeană cu privire la rezultatele supravegherii pieței.

(6) Consumatorii și oricare dintre părțile interesate pot să sesizeze autoritatea de supraveghere a pieței cu privire la observațiile pe care le au referitor la conformitatea produselor.

Art. 4. — În cazul în care producătorul sau reprezentantul său autorizat nu are domiciliul, respectiv sediul în România sau în alt stat membru al Uniunii Europene, importatorul are următoarele obligații:

a) să asigure că produsul introdus pe piață și/sau pus în funcțiune se conformează cu prevederile prezentei hotărâri și ale măsurii de punere în aplicare relevante; și

b) deține, păstrează și face disponibile declarația de conformitate și documentația tehnică.

Art. 5. — (1) Înainte de introducerea pe piață și/sau punerea în funcțiune a unui produs, reglementat de măsurile de punere în aplicare, producătorul sau reprezentantul său autorizat are următoarele obligații:

a) să aplice marcajul de conformitate CE;

b) să întocmească declarația de conformitate prin care garantează și declară că produsul este conform cu toate prevederile relevante din măsurile de punere în aplicare care reglementează produsul respectiv.

(2) Marcajul de conformitate CE constă în inițialele „CE”, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 1.

(3) Declarația de conformitate CE conține elementele prevăzute în anexa nr. 2 și face referire la măsurile de punere în aplicare care reglementează produsul respectiv.

(4) Se interzice aplicarea de marce pe un produs într-un mod susceptibil de a induce în eroare utilizatorii, în ceea ce privește înțelesul și forma marcajului CE.

(5) Pentru produsele care ajung la utilizatorul final, informațiile prevăzute în partea 2 a secțiunii 1 din anexa nr. 3 se furnizează în limba română.

(6) Informațiile prevăzute la alin. (5) pot să fie puse la dispoziție și în una sau mai multe limbi oficiale ale Uniunii Europene.

(7) Pentru aplicarea prevederilor alin. (5) se are în vedere, în special:

a) dacă informațiile pot fi furnizate prin simboluri armonizate, coduri recunoscute sau alte măsuri;

b) categoria anticipată a utilizatorilor de produse și natura informațiilor care trebuie furnizate.

Art. 6. — (1) Introducerea pe piață și/sau punerea în funcțiune a produselor conforme cu prevederile măsurilor de punere în aplicare relevante și care poartă marcajul CE, potrivit prevederilor art. 5, nu poate fi interzisă, restricționată sau împiedicată din motive privind cerințele de proiectare ecologică,

referitoare la parametri de proiectare ecologică prevăzuți în partea 1 a secțiunii 1 din anexa nr. 3.

(2) Introducerea pe piață și/sau punerea în funcțiune a unui produs care poartă marcajul CE prevăzut la art. 5 nu poate fi interzisă, restricționată sau împiedicată din motive legate de cerințe de proiectare ecologică referitoare la acei parametri de proiectare ecologică prevăzuți în partea 1 a secțiunii 1 din anexa nr. 3, în situația în care măsura de punere în aplicare relevantă prevede că nu este necesară nicio cerință în materie de proiectare ecologică.

(3) Este permisă expunerea la târguri comerciale, expoziții și demonstrații a produselor care nu sunt conforme cu măsurile de punere în aplicare relevante, cu condiția să existe o indicație vizibilă prin care să se precizeze că aceste produse nu pot fi introduse pe piață și/sau puse în funcțiune până când neconformitatea nu este soluționată.

Art. 7. — (1) În cazul în care autoritatea de supraveghere a pieței constată că un produs care poartă marcajul CE prevăzut la art. 5 și este utilizat pentru scopul pentru care a fost destinat nu este conform cu toate prevederile din măsurile de punere în aplicare relevante, producătorul sau reprezentantul său autorizat are obligația să aducă produsul în conformitate cu acestea și/sau cu prevederile privind marcajul CE și să pună capăt neconformității constatate.

(2) În cazul în care există suficiente dovezi că un produs este neconform, autoritatea de supraveghere a pieței adoptă măsurile necesare care, în funcție de gravitatea neconformității, pot ajunge până la interzicerea introducerii pe piață a respectivului produs până când se elimină neconformitatea, stabilind un termen pentru conformare.

(3) În cazul în care se constată că neconformitatea continuă după expirarea termenului prevăzut la alin. (2), autoritatea de supraveghere a pieței decide restricționarea sau interzicerea introducerii pe piață și/sau punerii în funcțiune a produsului respectiv ori dispune retragerea acestuia de pe piață și informează autoritatea competentă cu privire la aceste măsuri.

(4) În cazul adoptării unei decizii de restricționare sau interzicere de introducere pe piață și/sau punere în funcțiune a unui produs în conformitate cu prevederile alin. (3), autoritatea de supraveghere a pieței are următoarele obligații:

a) informează imediat partea implicată asupra deciziei sale;

b) face cunoscute părții implicate motivele care au stat la baza deciziei sale;

c) aduce la cunoștința părții implicate calea de atac împotriva deciziei luate și termenele de exercitare a acesteia.

(5) Autoritatea competentă informează imediat Comisia Europeană și celelalte state membre asupra deciziei adoptate, în cazul aplicării prevederilor alin. (3), indicând motivele care au stat la baza acesteia și menționând în special dacă neconformitatea se datorează următoarelor cauze:

a) nerespectarea prevederilor din măsura de punere în aplicare relevantă;

b) aplicarea incorectă a standardelor armonizate, prevăzute la art. 10 alin. (2);

c) identificarea unor deficiențe ale standardelor armonizate, prevăzute la art. 10 alin. (2).

(6) Autoritatea competentă primește informațiile cu privire la opinia Comisiei asupra deciziei referitoare la aplicarea prevederilor alin. (3).

(7) Dacă se justifică, autoritatea competentă ia măsurile necesare pentru a asigura confidențialitatea informațiilor pe parcursul procedurii prevăzute la alin. (5) și (6).

(8) Deciziile luate de autoritatea de supraveghere a pieței, rămase definitive, se fac publice de către autoritatea competentă pe propria pagină web.

Art. 8. — (1) Producătorul sau reprezentantul său autorizat are obligația să asigure evaluarea conformității produsului cu

toate cerințele relevante din măsura de punere în aplicare corespunzătoare, înainte de introducerea pe piață și/sau punerea în funcțiune a acestora.

(2) Procedurile de evaluare a conformității se specifică în măsurile de punere în aplicare și permit producătorului să aleagă între controlul intern al proiectării prevăzut în anexa nr. 4 și sistemul de management prevăzut în anexa nr. 5.

(3) În cazul în care există o justificare temeinică și proporțională cu riscul, procedura de evaluare a conformității se stabilește prin măsurile de punere în aplicare care reglementează produsul respectiv, prin alegere dintre modulele relevante prevăzute în anexa II la Decizia nr. 768/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 iulie 2008 privind un cadru comun pentru comercializarea produselor și de abrogare a Deciziei 93/465/CEE a Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr. 218 din 13 august 2008.

(4) În cazul în care autoritatea de supraveghere a pieței are indicii solide cu privire la o neconformitate probabilă a unui produs, asigură în cel mai scurt timp o evaluare motivată a conformității acestuia, evaluare care poate fi efectuată de un organism competent, permițând, dacă este cazul, aplicarea unei măsuri corective în timp util și făcând publice informațiile cu privire la această evaluare.

(5) Dacă un produs reglementat de măsurile de punere în aplicare este proiectat de o organizație înregistrată potrivit Regulamentului (CE) nr. 1.221/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind participarea voluntară a organizațiilor la un sistem comunitar de management de mediu și audit (EMAS) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 761/2001 și a deciziilor 2001/681/CE și 2006/193/CE ale Comisiei, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 342 din 22 decembrie 2009, dacă funcția de proiectare face obiectul acestei înregistrări, se consideră că sistemul de management al respectivei organizații îndeplinește cerințele prevăzute în anexa nr. 5.

(6) Dacă un produs reglementat de măsurile de punere în aplicare este proiectat de o organizație care are un sistem de management care include și funcția de proiectare și care este aplicat în conformitate cu prevederile standardelor armonizate ale căror numere de referință au fost publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, se consideră că acel sistem de management este conform cu prevederile anexei nr. 5.

(7) După introducerea pe piață și/sau punerea în funcțiune a unui produs reglementat prin măsuri de punere în aplicare, producătorul sau reprezentantul său autorizat are obligația să păstreze documentele relevante aferente evaluării conformității efectuate și declarația de conformitate, aceste documente trebuind să fie disponibile pentru autoritățile de supraveghere a pieței, pentru o perioadă de 10 ani de la data fabricării ultimului produs de acest tip.

(8) Documentele prevăzute la alin. (7) se pun la dispoziția autorităților de supraveghere a pieței în termen de maximum 10 zile de la primirea solicitării.

(9) Documentele privind evaluarea conformității și declarația de conformitate, prevăzute la alin. (7), se elaborează în limba română și pot să fie puse la dispoziție și în una sau mai multe din limbile oficiale ale instituțiilor europene.

Art. 9. — (1) Se consideră că un produs care poartă marcajul CE în conformitate cu prevederile art. 5 este conform cu toate dispozițiile relevante prevăzute în măsurile de punere în aplicare corespunzătoare.

(2) În cazul în care un produs este conform cu standardele armonizate aplicabile, ale căror numere de referință au fost publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, se consideră că acesta este conform cu toate cerințele relevante din măsura de punere în aplicare, la care aceste standarde se raportează.

(3) Se consideră că un produs care poartă eticheta UE ecologică în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 66/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind eticheta UE ecologică, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr. 27 din 30 ianuarie 2010, care abrogă Regulamentul (CE) nr. 1980/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iulie 2000 privind sistemul comunitar revizuit de acordare a etichetei ecologice este conform cu cerințele de proiectare ecologică din măsurile de punere în aplicare relevante, dacă cerințele de acordare a etichetei UE ecologice sunt conforme cu cerințele din măsurile de punere în aplicare relevante.

Art. 10. — (1) Autoritatea competentă asigură, în măsura în care este posibil, că sunt luate măsurile adecvate pentru a face posibilă consultarea părților interesate la nivel național în procesul de elaborare și monitorizare a standardelor armonizate prin cooptarea acestora în cadrul comitetelor tehnice organizate la nivel național.

(2) În cazul în care autoritatea competentă consideră că standardele armonizate a căror aplicare se presupune că satisface prevederile unei măsuri de punere în aplicare corespunzătoare nu asigură în întregime conformitatea cu aceste prevederi, aceasta face cunoscut acest lucru Comitetului permanent prevăzut la art. 13 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.016/2004, cu modificările ulterioare, precizând motivele.

Art. 11. — (1) Măsurile de punere în aplicare pot să stabilească cerințe obligatorii pentru producători sau reprezentanți autorizați ai acestora care introduc pe piață și/sau pun în funcțiune componente și subsansambluri, să furnizeze producătorului unui produs care este reglementat de măsurile de punere în aplicare informațiile relevante cu privire la compoziția materialelor, precum și consumurile de energie, materiale și/sau resurse ale acestor componente sau subsansambluri.

(2) Furnizarea informațiilor prevăzute la alin. (1), precum și cele prevăzute în anexa nr. 3 partea a 2-a de către producător sau reprezentantul său autorizat se face cu luarea în considerare a cerințelor legitime de păstrare a confidențialității pentru informațiile sensibile din punct de vedere comercial.

Art. 12. — Autoritatea competentă împreună cu celelalte autorități responsabile pentru punerea în aplicare a prezentei hotărâri asigură schimbul de informații și cooperarea cu autoritățile omoloage din celelalte state membre, cât și cu Comisia Europeană, utilizând în special mijloacele electronice de comunicare.

Art. 13. — Autoritățile responsabile încurajează IMM-urile și microîntreprinderile, prin rețelele și structurile de sprijin specifice acestora, să adopte o abordare ecologică încă din faza de proiectare și să se adapteze la prevederile viitoarei legislații europene.

Art. 14. — În conformitate cu prevederile măsurii de punere în aplicare relevante, producătorii au obligația să furnizeze consumatorilor, în forma pe care o consideră cea mai potrivită, informații cu privire la:

a) rolul pe care consumatorii îl au în utilizarea durabilă a produsului;

b) profilul ecologic al produsului și beneficiile proiectării ecologice, în cazul în care se prevede aceasta în măsurile de punere în aplicare.

Art. 15. — (1) Categoriile de produse pentru care se elaborează măsuri de punere în aplicare sau acte de autoreglementare sunt cele care îndeplinesc următoarele criterii:

a) reprezintă un volum semnificativ de vânzări și schimburi comerciale, cu titlu indicativ peste 200.000 de unități anual în cadrul Comunității, conform celor mai recente statistici disponibile;

b) au un impact semnificativ asupra mediului în cadrul Comunității ținând cont de prioritățile comunitare strategice stabilite în al 6-lea program de acțiune pentru mediu al Uniunii Europene adoptat prin Decizia 1600/2002/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iulie 2002 de stabilire a celui de-al șaselea program comunitar de acțiune pentru mediu, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria L nr. 242 din 10 septembrie 2002, în contextul luării în considerare a cantităților introduse pe piață și/sau puse în funcțiune;

c) prezintă un potențial semnificativ de îmbunătățire a impactului asupra mediului fără să antreneze costuri excesive, ținând cont în special de absența unei legislații relevante sau eșecul pieței în rezolvarea problemei în mod adecvat;

d) prezintă un potențial semnificativ de îmbunătățire a impactului asupra mediului fără să antreneze costuri excesive, ținând cont în special de o mare disparitate între performanțele de mediu ale produselor disponibile pe piață, care asigură o funcționalitate echivalentă.

(2) Măsurile de punere în aplicare îndeplinesc toate criteriile următoare:

a) nu există impact negativ semnificativ asupra funcționalității produsului din perspectiva utilizatorului;

b) nu sunt afectate negativ sănătatea, securitatea și mediul;

c) nu există impact negativ semnificativ asupra consumatorilor, în special în ceea ce privește prețul de cumpărare și costurile legate de ciclul de viață al produsului;

d) nu există impact negativ semnificativ asupra competitivității sectorului de producție;

e) în principiu, fixarea unei cerințe în materie de proiectare ecologică nu impune producătorilor introducerea unei tehnologii brevetate, pe cale de consecință, și nici o sarcină administrativă excesivă.

(3) Măsurile de punere în aplicare stabilesc cerințele în materie de proiectare ecologică, potrivit anexei nr. 3.

(4) Cerințele specifice în materie de proiectare ecologică se introduc pentru caracteristici de mediu selectate, care au un impact semnificativ asupra mediului.

(5) Măsurile de punere în aplicare pot, de asemenea, să stabilească faptul că nicio cerință în materie de proiectare ecologică nu este necesară pentru anumiți parametri specificați prevăzuți în anexa nr. 3 secțiunea 1 partea 1.

(6) Modul în care se formulează cerințele în materie de proiectare ecologică trebuie să garanteze că autoritățile de supraveghere a pieței pot să verifice conformitatea produsului cu cerințele cuprinse în măsura de punere în aplicare. Măsura de punere în aplicare precizează dacă verificarea poate fi efectuată direct pe produs sau pe baza documentației tehnice.

(7) Măsurile de punere în aplicare cuprind elementele prevăzute în anexa nr. 7.

(8) Atunci când este oportun, o măsură de punere în aplicare care stabilește cerințe în materie de proiectare ecologică conține dispoziții privind echilibrarea diverselor aspecte legate de mediu.

Art. 16. — Acordurile voluntare sau alte măsuri de autoreglementare care reprezintă alternative la măsurile de implementare se evaluează în conformitate cu prevederile anexei nr. 6.

Art. 17. — (1) Următoarele fapte săvârșite de persoanele juridice constituie contravenții și se sancționează, după cum urmează:

a) nerespectarea prevederilor art. 3 alin. (1), art. 4, art. 5 alin. (1)—(4) și alin. (6), art. 8 alin. (1) și (2), cu amendă de la 30.000 lei la 50.000 lei și/sau retragerea de pe piață sau cu interdicerea introducerii pe piață a produselor neconforme;

b) nerespectarea prevederilor art. 5 alin. (5) și (7), art. 6 alin. (3), art. 8 alin. (7)—(9) și art. 14, cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei și/sau suspendarea comercializării produselor neconforme.

(2) Sancțiunile și penalitățile pentru nerespectarea prevederilor regulamentelor (CE) ce constituie măsurile de punere în aplicare adoptate la nivel comunitar în temeiul Directivei 2009/125/CE stabilite prin hotărâri ale Guvernului, necesare aplicării directe a acestor regulamente la nivel național, trebuie să fie efective, proporționale și descurajante, ținând seama de gradul de neconformitate și numărul de unități de produse neconforme introduse pe piață.

(3) În cazul nerespectării prevederilor art. 8 alin. (8), autoritatea de supraveghere a pieței dispune interzicerea introducerii pe piață și/sau a punerii în funcțiune a produsului.

(4) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către personalul anume împuternicit din cadrul Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri.

(5) Dispozițiile referitoare la contravenții, prevăzute la alin. (1)–(4), se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 18. — Cerințele privind furnizarea de informații, prevăzute la art. 11 și în anexa nr. 3 secțiunea 1 partea a 2-a, de către producător și/sau reprezentantul său autorizat sunt

proporționate și țin seama de confidențialitatea legitimă a informațiilor sensibile din punct de vedere comercial.

Art. 19. — Anexele nr. 1—7 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 20. — Dispozițiile prevăzute la art. 17 intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei hotărâri.

Art. 21. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Hotărârea Guvernului nr. 1.043/2007 privind cerințele de ecoproiectare pentru produsele consumatoare de energie, precum și pentru modificarea, completarea și abrogarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 12 septembrie 2007, se abrogă, cu excepția art. 18—20 și 22.

★

Prezenta hotărâre transpune Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr. 285 din 31 octombrie 2009.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOCContrasemnează:

Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,

Ion Ariton

Ministrul mediului și pădurilor,

László Borbély

București, 19 ianuarie 2011.
Nr. 55.

ANEXA Nr. 1**MARCAJUL CE**

Marcajul CE trebuie să aibă înălțimea de cel puțin 5 mm. Dacă marcajul CE se micșorează sau se mărește, trebuie să fie respectate proporțiile existente în desenul de mai sus.

Marcajul CE trebuie să fie aplicat pe produs. În cazul în care acest lucru nu este posibil, marcajul trebuie aplicat pe ambalaj și pe documentele care însoțesc produsul.

ANEXA Nr. 2**DECLARAȚIA DE CONFORMITATE CE**

Declarația de conformitate CE trebuie să conțină următoarele elemente:

1. denumirea și adresa producătorului sau a reprezentantului său autorizat;
2. o descriere a modelului suficient de detaliată pentru a permite o identificare lipsită de ambiguități a acestuia;
3. trimiterea la standardele armonizate aplicabile, când este cazul;
4. trimiterea la alte standarde sau specificații tehnice folosite, când este cazul;
5. trimiterea la alte dispoziții legislative comunitare aplicabile privind aplicarea marcajului CE, când este cazul;
6. date de identificare și semnătura persoanei împuternicite să angajeze răspunderea producătorului sau a reprezentantului său autorizat.

METODA DE STABILIRE A CERINȚELOR ÎN MATERIE DE PROIECTARE ECOLOGICĂ**SECȚIUNEA 1****Cerințe generale**

Cerințele generale în materie de proiectare ecologică au scopul de a îmbunătăți performanța de mediu a produselor, axându-se pe caracteristicile de mediu semnificative ale acestora, fără să stabilească valori-limită. Metoda menționată în prezenta anexă se aplică atunci când nu este oportună stabilirea unor valori-limită pentru grupa de produse supusă examinării. La elaborarea proiectului unei măsuri de punere în aplicare sunt identificate caracteristicile de mediu semnificative care trebuie să fie precizate în măsura de punere în aplicare.

La elaborarea măsurilor de punere în aplicare care stabilesc cerințele generale de proiectare ecologică se identifică, în funcție de produsul reglementat de măsura de punere în aplicare, parametri relevanți de proiectare ecologică prevăzuți în partea 1, cerințele privind furnizarea de informații prevăzute în partea a 2-a și cerințele aplicabile producătorului prevăzute în partea a 3-a.

Partea 1 — Parametri de proiectare ecologică pentru produse

1.1. În măsura în care se referă la proiectarea produsului, se identifică acele caracteristici de mediu semnificative privind următoarele faze ale ciclului de viață al produsului, astfel:

- a) alegerea și utilizarea materiei prime;
- b) fabricare;
- c) ambalare, transport și distribuție;
- d) instalare și întreținere;
- e) utilizare;

f) sfârșitul vieții, semnificând starea unui produs ajuns la finalul primei utilizări până la eliminarea finală.

1.2. Pentru fiecare fază, trebuie evaluate următoarele caracteristici de mediu, dacă este relevant:

- a) consumul prevăzut de materiale, energie și alte resurse, cum ar fi apa proaspătă;
- b) emisiile anticipate, în aer, apă sau sol;
- c) poluarea anticipată, prin efecte fizice, cum ar fi zgomotul, vibrațiile, radiațiile, câmpurile electromagnetice;
- d) generarea de deșeuri prevăzută;
- e) posibilități de reutilizare, reciclare și valorificare a materialelor și/sau a energiei, luând în considerare prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.037/2010 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice.

1.3. Pentru a evalua potențialul de îmbunătățire a caracteristicilor de mediu prevăzute la pct. 1.2 sunt folosiți în mod deosebit următorii parametri, completați cu alții, după caz:

- a) greutatea și volumul produsului;
- b) folosirea materialelor rezultate din activități de reciclare;
- c) consumul de energie, apă și alte resurse pe durata ciclului de viață;
- d) folosirea substanțelor clasificate ca periculoase pentru sănătate și/sau mediu în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.408/2008 privind clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase și luând în considerare prevederile Hotărârii Guvernului nr. 347/2003 privind restricționarea introducerii pe piață și a utilizării anumitor substanțe și preparate periculoase, cu modificările și completările ulterioare, sau prevederile Hotărârii Guvernului nr. 992/2005 privind limitarea utilizării anumitor substanțe periculoase în echipamentele electrice și electronice, cu modificările și completările ulterioare;

e) cantitatea și natura consumabilelor necesare pentru o funcționare și o întreținere corespunzătoare;

f) re folosirea și reciclarea cu ușurință, exprimate prin: numărul materialelor și componentelor folosite, folosirea de componente standardizate, timpul necesar pentru dezamblare, complexitatea uneltelor necesare pentru dezamblare, folosirea standardelor de codificare a componentelor și materialelor pentru identificarea componentelor și materialelor adecvate pentru re folosire și reciclare (inclusiv marcarea pieselor din mase plastice în conformitate cu standardele ISO), folosirea materialelor ușor reciclabile, accesul facil la componente și materiale reciclabile valoroase și alte componente și materiale reciclabile; accesul facil la componente și materiale care conțin substanțe periculoase;

g) încorporarea unor componente utilizate;

h) evitarea soluțiilor tehnice care sunt în detrimentul re folosirii și reciclării componentelor și aparatelor în întregime;

i) prelungirea duratei de viață exprimată prin: durata de viață minimă garantată, perioada minimă de disponibilitate a pieselor de schimb, construcție modulară, capacitate de îmbunătățire a performanței produsului și posibilitatea de a suporta reparații;

j) cantități de deșeuri generate și cantități de deșeuri periculoase generate;

k) emisii în atmosferă — gaze cu efect de seră, agenți de acidifiere, compuși organici volatili, substanțe care depreciază stratul de ozon, poluanți organici persistenti, metale grele, materii în particule fine și în suspensie, fără a aduce atingere aplicării prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 332/2007 privind stabilirea procedurilor pentru aprobarea de tip a motoarelor destinate a fi montate pe mașini mobile nerutiere și a motoarelor secundare destinate vehiculelor pentru transportul rutier de persoane sau de marfă și stabilirea măsurilor de limitare a emisiilor de gaze și particule poluante provenite de la acestea, în scopul protecției atmosferei, cu modificările ulterioare;

l) evacuări în apă — metale grele, substanțe cu efecte adverse asupra bilanțului de oxigen, poluanți organici persistenti;

m) descărcări pe sol — în special levigat și scurgeri de substanțe periculoase în faza de utilizare a produsului, precum și potențialul de levigare atunci când se elimină ca deșeu.

Partea a 2-a — Cerințe privind furnizarea de informații

Măsurile de punere în aplicare pot solicita producătorul să furnizeze informații care pot influența modul de manipulare, folosire sau reciclare a produsului de către alte persoane decât producătorul. Aceste informații cuprind, după caz, următoarele:

a) informații furnizate de proiectant cu referire la procesul de fabricație;

b) informații pentru consumatori cu privire la performanța și caracteristicile de mediu semnificative ale produsului, care însoțesc produsul când este introdus pe piață, pentru a permite consumatorului să compare aceste caracteristici ale diferitelor produse;

c) informații pentru consumatori cu privire la instalarea, utilizarea și întreținerea produsului pentru a reduce la minimum impactul său asupra mediului și a asigura o durată optimă de viață, precum și despre modul de a returna produsul la sfârșitul ciclului de viață și, după caz, informații cu privire la perioada de disponibilitate a pieselor de schimb și posibilitățile de îmbunătățire a performanțelor produsului;

d) informații destinate instalațiilor de tratare cu privire la dezamblarea, reciclarea sau eliminarea acestor produse la sfârșitul ciclului de viață.

Informațiile trebuie prezentate pe produs ori de câte ori acest lucru este posibil.

Informațiile furnizate trebuie să țină cont de cerințele impuse și de altă legislație armonizată, cum ar fi Hotărârea Guvernului nr. 1.037/2010 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice.

Partea a 3-a — Cerințe pentru producător

1. Dacă în măsurile de punere în aplicare sunt identificate anumite caracteristici de mediu care pot fi influențate în mod substanțial în faza de proiectare, producătorii au obligația să realizeze o evaluare a modelului de produs pe toată durata de viață, pe baza unor ipoteze realiste privind scopul și condițiile normale de utilizare. Alte caracteristici de mediu pot fi analizate în mod voluntar de către producător.

Pe baza acestei evaluări, producătorul stabilește profilul ecologic al produsului. Acesta se bazează pe caracteristicile de mediu relevante ale produsului și pe intrările/ieșirile identificate pe ciclul de viață exprimate în cantități fizice măsurabile.

2. Producătorul utilizează această evaluare pentru a analiza soluțiile alternative de proiectare și performanța de mediu a produsului prin raportare la criteriile de referință.

Criteriile de referință se identifică în măsurile de punere în aplicare pe baza informațiilor obținute în procesul de elaborare a acestor măsuri de punere în aplicare.

Alegerea unei anumite soluții de proiectare trebuie să determine atingerea unui echilibru rezonabil între diferitele caracteristici de mediu și între aceste caracteristici de mediu și alte considerente relevante, cum sunt cele referitoare la sănătate și securitate, cerințele tehnice în materie de funcționalitate, calitate și performanță și aspectele economice, inclusiv costurile de fabricație și valoarea de piață, cu respectarea întregii legislații aplicabile.

SECȚIUNEA a 2-a

Cerințe specifice

Cerințele specifice în materie de proiectare ecologică urmăresc să îmbunătățească o anumită caracteristică de mediu a produsului. Ele pot lua forma unor cerințe de consum redus al unei resurse, cum ar fi o limită de folosire a unei resurse în diferite stadii ale ciclului de viață al unui produs, după caz (exemple: o limită pentru consumul de apă în faza de folosire, o limită pentru cantitatea dintr-un material dat încorporat în produs sau o cerință privind cantitățile minime de material reciclat).

La elaborarea măsurilor de punere în aplicare a cerințelor generale de proiectare ecologică, în temeiul art. 15 din hotărâre, se identifică, în funcție de produsul reglementat de măsura de punere în aplicare, parametrii de proiectare ecologică relevanți dintre cei menționați în secțiunea 1 partea 1 și sunt fixate nivelurile acestor cerințe în conformitate cu procedura de reglementare aplicabilă, după cum urmează:

1. Printr-o analiză tehnică, de mediu și economică se selectează un număr de modele reprezentative ale produsului în

cauză aflate pe piață și sunt identificate opțiunile tehnice de ameliorare a performanței de mediu a produsului, fără să se piardă din vedere viabilitatea economică a opțiunilor și evitându-se orice pierdere semnificativă de performanță sau de utilitate pentru consumatori.

Analiza tehnică, de mediu și economică identifică, de asemenea, pentru caracteristicile de mediu luate în discuție, produsele și tehnologiile cu cele mai bune performanțe, disponibile pe piață.

Pe parcursul analizei și la fixarea cerințelor sunt luate în considerare performanțele produselor disponibile pe piețele internaționale și criteriile de referință fixate în legislațiile altor țări.

Pe baza acestei analize și luând în considerare fezabilitatea economică și tehnică, precum și potențialul de ameliorare, sunt luate măsuri concrete în vederea reducerii la minimum a impactului produsului asupra mediului.

În ceea ce privește consumul de energie în faza de folosire, nivelul randamentului energetic sau al consumului, acestea sunt fixate urmărind costul minim pe ciclul de viață la utilizatorul final pentru modelele de produse reprezentative, ținându-se seama de consecințele asupra altor caracteristici de mediu. Metoda analizei de cost pe ciclul de viață folosește o rată reală de actualizare, obținută pe baza datelor furnizate de Banca Centrală Europeană, și o durată de viață realistă pentru produs. Această metodă se bazează pe suma variațiilor prețului de cumpărare (rezultat din variațiile costurilor industriale) și pe variațiile cheltuielilor de exploatare, generate de niveluri diferite ale opțiunilor de ameliorare tehnică, actualizate pe ciclul de viață al modelelor reprezentative de produse vizate. Cheltuielile de exploatare acoperă în primul rând consumul de energie și cheltuielile suplimentare cu alte resurse (cum sunt apa sau detergenții).

Pentru a verifica dacă există schimbări semnificative și dacă sunt fiabile concluziile generale, se efectuează o analiză de sensibilitate care include factorii relevanți (cum sunt prețul energiei sau al altei resurse, costul materiei prime sau costurile de producție, rata de actualizare) și, după caz, costurile de mediu externe, inclusiv cele legate de evitarea emisiilor de gaze cu efect de seră. Cerința se adaptează în consecință.

O metodologie similară poate fi aplicată și altor resurse, cum ar fi apa.

2. Pentru elaborarea analizelor tehnice, de mediu și economice se pot folosi informații disponibile în cadrul altor activități comunitare.

Pot fi, de asemenea, folosite informații disponibile din programele existente aplicate în alte părți ale lumii pentru a fixa cerințe specifice în materie de proiectare ecologică a produselor comercializate cu parteneri economici ai Uniunii Europene.

3. Data intrării în vigoare a cerinței trebuie să țină seama de ciclul de reproiectare a produsului.

ANEXA Nr. 4

CONTROLUL INTERN AL PROIECTĂRII

1. Prezenta anexă descrie procedura prin care producătorul sau reprezentantul său autorizat, care îndeplinește sarcinile prevăzute la pct. 2, se asigură și declară că produsul îndeplinește cerințele relevante din măsura de punere în aplicare corespunzătoare. Declarația de conformitate CE poate acoperi unul sau mai multe produse și trebuie păstrată de producător.

2. Producătorul întocmește un dosar cu documentație tehnică. Documentația tehnică trebuie să permită evaluarea conformității unui produs cu cerințele din măsura de punere în aplicare corespunzătoare.

Documentația tehnică trebuie să cuprindă în special următoarele:

a) o descriere generală a produsului și a utilizării prevăzute a acestuia;

b) rezultatele studiilor de evaluare de mediu relevante, efectuate de producător și/sau referințele din literatura de specialitate sau studiile de caz privind evaluarea de mediu, folosite de producător pentru evaluarea, documentarea și alegerea soluțiilor de proiectare a produsului;

c) profilul ecologic, dacă este cerut de măsura de punere în aplicare;

d) elemente ale specificației de proiectare a produsului referitoare la aspecte legate de proiectarea ecologică a acestuia;

e) o listă a standardelor armonizate relevante prevăzute la art. 10 din hotărâre, aplicate integral sau parțial, precum și o descriere a soluțiilor adoptate în vederea îndeplinirii cerințelor din măsura de punere în aplicare relevantă, atunci când

standardele armonizate prevăzute la art. 10 nu au fost aplicate sau atunci când aceste standarde nu acoperă în întregime prevederile din măsura de punere în aplicare respectivă;

f) o copie a informațiilor privind aspectele de proiectare ecologică a produsului furnizate în conformitate cu prevederile din anexa nr. 3, secțiunea 1 partea a 2-a;

g) rezultatele măsurărilor efectuate în sensul cerințelor de proiectare ecologică, inclusiv detalii referitoare la conformitatea acestor măsurări în raport cu cerințele de proiectare ecologică stabilite în măsura de punere în aplicare relevantă.

3. Producătorul trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că produsul este fabricat în conformitate cu specificațiile de proiectare prevăzute la pct. 2 și cu cerințele din măsura de punere în aplicare corespunzătoare.

ANEXA Nr. 5

SISTEMUL DE MANAGEMENT PENTRU EVALUAREA CONFORMITĂȚII

1. Prezenta anexă descrie procedura prin care producătorul care îndeplinește obligațiile de la pct. 2 se asigură și declară că produsul îndeplinește cerințele măsurii de punere în aplicare corespunzătoare. Declarația de conformitate CE poate să fie aplicată pentru unul sau mai multe produse și trebuie păstrată de către producător.

2. Pentru evaluarea conformității unui produs se poate folosi un sistem de management pentru evaluarea conformității, cu condiția ca producătorul să aplice elementele legate de mediu prevăzute la pct. 3.

3. Elementele legate de mediu ale sistemului de management

Sunt specificate elementele sistemului de management și procedurile prin care producătorul poate să demonstreze că un produs se conformează cu cerințele din măsura de punere în aplicare corespunzătoare.

3.1. Politica privind performanța de mediu a produsului

Producătorul trebuie să fie capabil să demonstreze conformitatea cu cerințele cuprinse în măsura de punere în aplicare corespunzătoare.

Producătorul trebuie, de asemenea, să fie capabil să demonstreze că a creat un cadru adecvat pentru stabilirea și revizuirea obiectivelor și indicatorilor de performanță de mediu a produsului, în vederea îmbunătățirii performanței generale de mediu a produsului.

În cazul în care este prevăzut prin măsura de punere în aplicare corespunzătoare, toate măsurile luate de producător pentru îmbunătățirea performanței generale de mediu și pentru stabilirea profilului ecologic al unui produs, prin proiectare sau producție, trebuie să fie documentate în mod sistematic și organizat sub formă de proceduri și instrucțiuni scrise.

Aceste proceduri și instrucțiuni trebuie să conțină, în special, o descriere adecvată a:

a) listei documentelor care trebuie pregătite pentru a demonstra conformitatea produsului și, dacă este relevant, care trebuie să fie disponibile;

b) obiectivelor și indicatorilor performanței de mediu a produsului, a structurii organizatorice, a responsabilităților, a autorității managementului și a alocării resurselor cu privire la implementarea și menținerea acestor proceduri;

c) verificărilor și încercărilor care trebuie să fie efectuate după fabricare pentru a verifica performanța produsului în raport cu indicatorii de performanță de mediu;

d) procedurilor pentru controlul documentației cerute și pentru asigurarea actualizării acesteia;

e) metodei de verificare a punerii în aplicare și a eficienței elementelor legate de mediu ale sistemului de management.

3.2. Planificarea

Producătorul stabilește și menține:

a) proceduri pentru stabilirea profilului ecologic al produsului;

b) obiective și indicatori ai performanței de mediu a produsului, care iau în considerare opțiunile tehnologice în funcție de cerințele tehnice și economice;

c) un program pentru realizarea acestor obiective.

3.3. Punerea în aplicare și documentația

3.3.1. Documentația privind sistemul de management trebuie să respecte, în principal, următoarele:

a) responsabilitățile și competențele trebuie să fie definite și documentate, cu scopul de a asigura o performanță de mediu eficientă a produsului și de a raporta modul de funcționare în scopul revizuirii și îmbunătățirii;

b) documentele trebuie să fie elaborate astfel încât să indice tehnicile de control al proiectării și de verificare folosite, precum și procesele și măsurile sistematice utilizate la proiectarea produsului;

c) producătorul trebuie să stabilească și să păstreze informațiile care descriu elementele de mediu esențiale ale sistemului de management, precum și procedurile de control a întregii documentații solicitate.

3.3.2. Documentația privind produsul conține, în special, următoarele:

a) o descriere generală a produsului și utilizarea pentru care este destinat;

b) rezultatele studiilor de evaluare de mediu relevante realizate de producător și/sau trimerile la literatura de specialitate sau studiile de caz privind evaluarea de mediu, care sunt utilizate de producător pentru evaluarea, documentarea și alegerea soluțiilor de proiectare a produsului;

c) profilul ecologic, dacă este cerut în măsura de punere în aplicare;

d) documente care prezintă rezultatele măsurărilor efectuate în sensul cerințelor de proiectare ecologică, inclusiv detalii referitoare la conformitatea acestor măsurări în raport cu cerințele de proiectare ecologică stabilite prin măsura de punere în aplicare relevantă;

e) producătorul trebuie să stabilească specificațiile, indicând, în special, standardele aplicate; atunci când nu sunt aplicate standardele armonizate prevăzute la art. 10 sau atunci când aceste standarde nu acoperă în întregime cerințele din măsura de punere în aplicare relevantă, mijloacele folosite pentru asigurarea conformității;

f) o copie a informațiilor privind aspectele de proiectare ecologică a produsului furnizate conform prevederilor anexei nr. 3, secțiunea 1 partea a 2-a.

3.4. Verificare și acțiuni corective

a) producătorul trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că produsul este fabricat în conformitate cu specificația sa de proiectare și cu cerințele cuprinse în măsura de punere în aplicare corespunzătoare acestuia;

b) producătorul trebuie să stabilească și să mențină procedurile de control și răspuns la neconformitate și să pună în aplicare modificările în procedurile documentate rezultate din acțiunea corectivă;

c) producătorul trebuie să efectueze, cel puțin la fiecare 3 ani, un audit intern complet al sistemului de management cu privire la elementele legate de mediu ale acestuia.

ANEXA Nr. 6

LISTA NEEEXHAUSTIVĂ DE CRITERII ORIENTATIVE

pentru a evalua admisibilitatea inițiativelor de autoreglementare ca o alternativă la o măsură de punere în aplicare

În plus față de cerințele legale fundamentale conform cărora inițiativele de autoreglementare trebuie să fie conforme cu toate prevederile Tratatului Uniunii Europene, în special celor aferente pieței interne și concurenței, precum și cu angajamentele internaționale ale Comisiei, inclusiv cele referitoare la comerțul multilateral, poate fi folosită următoarea listă neexhaustivă de criterii orientative pentru a evalua admisibilitatea inițiativelor de autoreglementare ca o alternativă la o măsură de punere în aplicare în sensul prezentei hotărâri:

1. Participarea liberă

Inițiativele de autoreglementare trebuie să fie deschise participării operatorilor din țări terțe atât în faza de pregătire, cât și în cea de punere în aplicare.

2. Valoarea adăugată

Inițiativele de autoreglementare trebuie să creeze valoare adăugată mai mare decât cea din starea curentă, în ceea ce privește îmbunătățirea performanței de mediu generale a produsului reglementat.

3. Reprezentativitate

Sectorul de producție și asociațiile profesionale participante în cadrul unei inițiative de autoreglementare trebuie să reprezinte marea majoritate a sectorului economic relevant, cu cât mai puține excepții posibil. O atenție deosebită se acordă respectării regulilor concurențiale.

4. Obiectivele cuantificate și eșalonate

Obiectivele definite de părțile interesate trebuie să fie fixate în termeni clari și lipsiți de ambiguitate, plecând de la o bază bine definită. Dacă inițiativa de autoreglementare acoperă un interval lung de timp, trebuie să fie incluse obiective intermediare. Trebuie să existe posibilitatea de a monitoriza conformitatea cu obiectivele și țintele (intermediare) într-un mod accesibil și credibil, folosind indicatori clari și fiabili. Informațiile privind cercetarea și datele de bază de natură științifică și tehnică trebuie să faciliteze elaborarea acestor indicatori.

5. Implicarea societății civile

În vederea asigurării transparenței, inițiativele de autoreglementare trebuie să fie făcute publice, inclusiv prin

utilizarea internetului și a altor mijloace electronice de diseminare a informației.

Aceeași cerință se aplică rapoartelor de monitorizare intermediare și finale. Părțile interesate, inclusiv autoritățile, sectorul de producție, organizațiile neguvernamentale de mediu și asociațiile pentru protecția consumatorilor trebuie să fie invitate să ia poziție față de orice inițiativă de autoreglementare.

6. Monitorizare și raportare

Inițiativele de autoreglementare trebuie să conțină un sistem de monitorizare bine precizat, cu identificarea clară a responsabilităților pentru sectorul de producție și inspectorii independenți. Serviciile Comisiei, în parteneriat cu părțile implicate în inițiativa de autoreglementare, monitorizează atingerea obiectivelor.

Planul de monitorizare și raportare este detaliat, transparent și obiectiv.

7. Analiza cost-eficacitate a administrării inițiativelor de autoreglementare

Costul administrării inițiativelor de autoreglementare, în special cu privire la monitorizare, nu trebuie să conducă la o sarcină administrativă disproporționată în comparație cu obiectivele acestora și cu alte instrumente de politică disponibile.

8. Durabilitate

Inițiativele de autoreglementare trebuie să răspundă obiectivelor politice ale prezentei hotărâri, inclusiv abordarea integrată, și trebuie să fie în concordanță cu dimensiunile economice și sociale ale dezvoltării durabile. Protecția intereselor consumatorilor în ceea ce privește sănătatea, calitatea vieții și interesele economice trebuie să fie integrată.

9. Compatibilitatea măsurilor de stimulare

Este improbabil ca inițiativele de autoreglementare să conducă la rezultatele așteptate dacă alți factori și măsurile de stimulare, cum ar fi presiunea pieței, impozitele și legislația națională, transmit semnale contradictorii participanților la acest demers. În acest sens, coerența politicilor este esențială și trebuie să fie luată în considerare la evaluarea eficienței unei astfel de inițiative.

ANEXA Nr. 7

CONȚINUTUL MĂSURILOR DE PUNERE ÎN APLICARE

Dispoziția de aplicare trebuie să menționeze, în special:

1. definiția exactă a tipului (tipurilor) de produs(e) reglementat(e);
2. cerința (cerințele) de proiectare ecologică pentru produsul (produsele) reglementat(e), data (datele) de aplicare, dispozițiile și perioadele tranzitorii sau eșalonate pe etape:

a) în cazul cerinței (cerințelor) generale de proiectare ecologică, fazele și aspectele relevante selectate dintre cele menționate în anexa nr. 3 pct. 1.1 și 1.2, însoțite de exemple de

parametri selectați dintre cei menționați în anexa nr. 3 pct. 1.3 ca orientare la evaluarea îmbunătățirilor privind caracteristicile de mediu identificate;

b) în cazul cerinței (cerințelor) specifice de proiectare ecologică, nivelul acesteia (acestora);

3. parametrii de proiectare ecologică pentru produse menționați în anexa nr. 3 partea 1 pentru care nu este necesară nicio cerință de proiectare ecologică;

4. cerințele referitoare la instalarea produsului în cazul în care aceasta are relevanță directă pentru performanța de mediu vizată;

5. standardele de măsurare și/sau metodele de măsurare care urmează să fie folosite; atunci când sunt disponibile, trebuie să fie folosite standardele armonizate ale căror numere de referință au fost publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene;

6. detaliile evaluării de conformitate în temeiul Deciziei 93/465/CEE a Consiliului din 22 iulie 1993 privind modulele diverselor faze ale procedurilor de evaluare a conformității și normele de aplicare și utilizare a mărcii de conformitate CE, care sunt propuse spre a fi utilizate în cadrul directivelor de armonizare tehnică:

a) în cazul în care modulul (modulele) de aplicat este (sunt) diferit(e) de modulul A: factorii care au condus la alegerea respectivei proceduri;

b) dacă este relevant, criteriile de aprobare și/sau de certificare a terților.

În cazul în care alte cerințe CE pentru același produs stabilesc module diferite, modulul definit în măsura de punere în aplicare predomină în cazul cerinței vizate;

7. cerințele referitoare la informațiile care trebuie furnizate de producători, în special privind elementele documentației tehnice care sunt necesare pentru a facilita verificarea conformității produsului cu măsura de punere în aplicare;

8. durata perioadei de tranziție în care statele membre trebuie să permită introducerea pe piață și/sau punerea în funcțiune a produselor conforme cu reglementările în vigoare pe teritoriul lor la data adoptării măsurii de punere în aplicare;

9. data evaluării și a posibilei revizuirii a măsurii de punere în aplicare, ținând seama de viteza progresului tehnologic.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Regulamentului de organizare și funcționare a Administrației Fondului pentru Mediu, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2006

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Regulamentul de organizare și funcționare a Administrației Fondului pentru Mediu, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 13 din 6 ianuarie 2006, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Fondul pentru mediu, denumit în continuare *Fond*, este un instrument economico-financiar destinat susținerii și realizării proiectelor și programelor pentru protecția mediului, în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare în domeniul protecției mediului.”

2. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Scopul înființării Administrației Fondului este gestionarea Fondului în vederea susținerii și realizării proiectelor și programelor pentru protecția mediului, în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare în domeniul protecției mediului.”

3. La articolul 5, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În vederea îndeplinirii atribuțiilor de analiză și selectare a proiectelor și de urmărire a implementării proiectelor finanțate, precum și în vederea organizării controlului privind plata taxelor și contribuțiilor la Fond, Administrația Fondului are dreptul să solicite și să primească informații de la autoritățile administrației publice centrale și locale, de la alte instituții publice, în condițiile prevăzute de lege.”

4. La articolul 6, litera d) se abrogă.

5. La articolul 6, litera h) se modifică și va avea următorul cuprins:

„h) efectuează controale la beneficiarii proiectelor finanțate, pentru a stabili dacă sunt respectate condițiile acordării finanțării, și ori de câte ori se consideră necesar;”

6. La articolul 7, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Prin dispoziție a președintelui se pot organiza grupuri de lucru temporare și funcționale, inclusiv între diverse compartimente, pentru realizarea unor lucrări sau operațiuni în domeniile de competență ale Administrației Fondului.”

7. La articolul 8, alineatul (2) se abrogă.

8. La articolul 10, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Numărul maxim de posturi pentru Administrația Fondului este de 176, exclusiv președintele și vicepreședintele.”

9. La articolul 10, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Începând cu data de 1 iulie 2011, numărul maxim de posturi pentru Administrația Fondului este de 201, exclusiv președintele și vicepreședintele.”

10. La articolul 17, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Președintele Administrației Fondului poate delega atribuțiile sale vicepreședintelui.”

11. La articolul 17, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Președintele și vicepreședintele sunt numiți, suspendați și/sau revocați din funcție, în condițiile prevăzute de lege, prin decizie a primului-ministru, la propunerea conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului.”

12. La articolul 18, literele g) și h) se abrogă.

13. După articolul 18 se introduce un nou articol, articolul 18¹, cu următorul cuprins:

„Art. 18¹. — În exercitarea atribuțiilor sale, președintele Administrației Fondului emite dispoziții.”

14. La articolul 20, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) Administrația Fondului administrează bunuri din proprietatea publică și privată a statului.”

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul mediului și pădurilor,

László Borbély

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,

Ioan Nelu Botiș

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Ialomițianu

București, 26 ianuarie 2011.

Nr. 79.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN

privind aprobarea certificării ca aeroport internațional a Aeroportului „George Enescu” Bacău

Având în vedere Raportul nr. 2.198 din 14 ianuarie 2011 privind îndeplinirea condițiilor de certificare ca aeroport internațional a Aeroportului Bacău, întocmit de comisia de evaluare numită prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii, în temeiul art. 1 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 791/2009 privind condițiile pentru certificarea aeroporturilor civile internaționale sau deschise traficului aerian internațional, precum și al art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 76/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă certificarea ca aeroport internațional a Aeroportului „George Enescu” Bacău.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Anca Daniela Boagiu

București, 8 februarie 2011.

Nr. 103.

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind sancționarea cu retragerea aprobării doamnei Drăgușin Raluca-Andreia — administrator/conducător executiv la Societatea Comercială HELMET BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, cu sediul în municipiul București, str. Amiral Constantin Bălescu nr. 18, sectorul 1, cod de înregistrare fiscală 14045240/1.07.2001, reprezentată legal prin președinte, în temeiul art. 4 alin. (19), precum și al art. 39 alin. (5) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

în baza hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, consemnată în procesul-verbal al ședinței din data de 12 ianuarie 2011, în cadrul căreia a fost analizată Nota nr. X/28 din 6 ianuarie 2011 privind controlul efectuat la Societatea Comercială HELMET BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul în municipiul București, str. Aviator Zorileanu nr. 68, sectorul 1, înmatriculată la oficiul registrului comerțului cu numărul de ordine J40/8380/9.05.2005, cod unic de înregistrare 17562852, înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare sub nr. RBK-296, reprezentată legal de doamna Drăgușin Raluca-Andreia — administrator/conducător executiv,

a constatat următoarele:

1. Societatea nu își desfășoară activitatea la sediul social, adresa poștală sau la punctul de lucru declarat la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 2 lit. e) din Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.110/2004*), precum și ale art. 38¹ alin. (12) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Fapta constituie contravenție, în conformitate cu prevederile art. 39 alin. (2) lit. a), d), k) și m²) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

2. Societatea nu a transmis Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor un contract valabil de răspundere civilă profesională.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 35 alin. (5) lit. c) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 2 lit. c) și art. 7 lit. b) din Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.110/2004, cu modificările ulterioare.

Fapta constituie contravenție, în conformitate cu prevederile art. 39 alin. (2) lit. a) și m²) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

3. Societatea a transmis cu întârziere forma electronică a raportărilor aferente trimestrelor III și IV 2009, raportările aferente trimestrului I 2010, iar raportările aferente trimestrului II 2010 au fost transmise incomplet.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 35 alin. (5) lit. f) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 3 pct. III din Normele privind forma și conținutul raportărilor financiare și tehnice pe care trebuie să le întocmească brokerii de asigurare și/sau reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3/2009, cu modificările ulterioare.

Societatea nu a transmis raportările contabile aferente semestrului I 2010, precum și raportările aferente trimestrului III 2010.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 35 alin. (5) lit. f) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 3 pct. II și III din Normele privind forma și conținutul raportărilor financiare și tehnice pe care trebuie să le întocmească brokerii de asigurare și/sau reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3/2009, cu modificările ulterioare.

Fapta constituie contravenție, conform prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a) și m²) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

4. Societatea nu a transmis raportările privind taxa de funcționare, aferente trimestrului III 2010.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 35 alin. (5) lit. f) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile art. 3 pct. III din Normele privind forma și conținutul raportărilor financiare și tehnice pe care trebuie să le întocmească brokerii de asigurare și/sau reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3/2009, cu modificările ulterioare.

Fapta constituie contravenție, conform prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a) și m²) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

5. Societatea nu a transmis numele persoanei desemnate cu responsabilități în prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării actelor de terorism și a procedurilor interne în materie de cunoaștere a clientului, de raportare, de păstrare a evidențelor, de control intern, evaluare și gestionare a riscurilor, pentru a preveni și împiedica implicarea lor în operațiuni suspecte de spălare de bani și finanțare a actelor de terorism.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 5 alin. (10) și art. 6 alin. (4) din Normele privind prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării actelor de terorism prin intermediul pieței asigurărilor, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 24/2008.

*) Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.110/2004, cu modificările ulterioare, a fost abrogat prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 15/2010 pentru punerea în aplicare a Normelor privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau reasigurare, precum și condițiile de menținere a acestora.

Fapta constituie contravenție potrivit art. 39 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

6. Societatea nu a transmis numele persoanei desemnate cu responsabilități în aplicarea și respectarea prevederilor legale în vigoare privind sancțiunile internaționale.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 9 alin. (2) din Normele privind procedura de supraveghere în domeniul asigurărilor, a aplicării sancțiunilor internaționale, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 13/2009.

Fapta constituie contravenție potrivit art. 39 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează cu retragerea aprobării acordate doamnei Drăgușin Raluca-Andreia, ca administrator/conducător executiv la Societatea Comercială HELMET BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu domiciliul în localitatea Otopeni, Intr. Crăițelor nr. 2F, județul Ilfov, CNP 2600723400101, C.I. seria IF nr. 102984, emisă de SPCLEP Otopeni la data de 17 ianuarie 2006.

Art. 2. — (1) Împotriva prezentei decizii, doamna Drăgușin Raluca-Andreia poate face plângere la Curtea de Apel

București, în termen de 30 de zile de la comunicarea acesteia, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (1) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, executarea măsurii sancționatorii, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 7 februarie 2011.

Nr. 78.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind sancționarea Societății Comerciale HELMET BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. cu interzicerea temporară a activității

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, cu sediul în municipiul București, str. Amiral Constantin Bălescu nr. 18, sectorul 1, cod de înregistrare fiscală 14045240/1.07.2001, reprezentată legal prin președinte, în temeiul art. 4 alin. (19), precum și al art. 39 alin. (5) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

în baza hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, consemnată în procesul-verbal al ședinței din data de 12 ianuarie 2011, în cadrul căreia a fost analizată Nota nr. X/28 din 6 ianuarie 2011 privind controlul efectuat la Societatea Comercială HELMET BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul în municipiul București, str. Aviator Zorileanu nr. 68, sectorul 1, înmatriculată la oficiul registrului comerțului cu numărul de ordine J40/8380/9.05.2005, cod unic de înregistrare 17562852, înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare sub nr. RBK-296, reprezentată legal de doamna Drăgușin Raluca-Andreia — administrator/conducător executiv,

a constatat următoarele:

1. Societatea nu își desfășoară activitatea la sediul social, adresa poștală sau la punctul de lucru declarat la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 2 lit. e) din Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.110/2004*), precum și ale art. 381 alin. (12) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Fapta constituie contravenție, în conformitate cu prevederile art. 39 alin. (2) lit. a), d), k) și m²) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

2. Societatea nu a transmis Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor un contract valabil de răspundere civilă profesională.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 35 alin. (5) lit. c) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 2 lit. c) și art. 7 lit. b) din Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.110/2004, cu modificările ulterioare.

Fapta constituie contravenție, în conformitate cu prevederile art. 39 alin. (2) lit. a) și m²) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

*) Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.110/2004, cu modificările ulterioare, a fost abrogat prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 15/2010 pentru punerea în aplicare a Normelor privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, precum și condițiile de menținere a acesteia.

3. Societatea a transmis cu întârziere forma electronică a raportărilor aferente trimestrelor III și IV 2009, raportările aferente trimestrului I 2010, iar raportările aferente trimestrului II 2010 au fost transmise incomplet.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 35 alin. (5) lit. f) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 3 pct. III din Normele privind forma și conținutul raportărilor financiare și tehnice pe care trebuie să le întocmească brokerii de asigurare și/sau reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3/2009, cu modificările ulterioare.

Societatea nu a transmis raportările contabile aferente semestrului I 2010, precum și raportările aferente trimestrului III 2010.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 35 alin. (5) lit. f) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 3 pct. II și III din Normele privind forma și conținutul raportărilor financiare și tehnice pe care trebuie să le întocmească brokerii de asigurare și/sau reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3/2009, cu modificările ulterioare.

Fapta constituie contravenție, conform prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a) și m²) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

4. Societatea nu a transmis raportările privind taxa de funcționare, aferente trimestrului III 2010. Astfel au fost încălcate prevederile art. 35 alin. (5) lit. f) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile art. 3 pct. III din Normele privind forma și conținutul raportărilor financiare și tehnice pe care trebuie să le întocmească brokerii de asigurare și/sau reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3/2009, cu modificările ulterioare.

Fapta constituie contravenție, conform prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a) și m²) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

5. Societatea nu a transmis numele persoanei desemnate cu responsabilități în prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării actelor de terorism și a procedurilor interne în materie de cunoaștere a clientului, de raportare, de păstrare a evidențelor, de control intern, evaluare și gestionare a riscurilor, pentru a preveni și împiedica implicarea lor în operațiuni suspecte de spălare de bani și finanțare a actelor de terorism.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 5 alin. (10) și art. 6 alin. (4) din Normele privind prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării actelor de terorism prin intermediul pieței asigurărilor, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 24/2008.

Fapta constituie contravenție potrivit art. 39 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

6. Societatea nu a transmis numele persoanei desemnate cu responsabilități în aplicarea și respectarea prevederilor legale în vigoare privind sancțiunile internaționale.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 9 alin. (2) din Normele privind procedura de supraveghere în domeniul asigurărilor, a aplicării sancțiunilor internaționale, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 13/2009.

Fapta constituie contravenție potrivit art. 39 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

7. În ședința din data de 12 ianuarie 2011, Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor a hotărât retragerea aprobării doamnei Drăgușin Raluca-Andreia — administrator/conducător executiv la Societatea Comercială HELMET BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 39 alin. (3) lit. d) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează cu interdicerea temporară a activității, până la data la care Societatea Comercială HELMET BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul în municipiul București, str. Aviator Zorileanu nr. 68, sectorul 1, înmatriculată la oficiul registrului comerțului cu numărul de ordine J40/8380/9.05.2005, cod unic de înregistrare 17562852, înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare sub nr. RBK-296, va transmite la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor informații și documente care să permită efectuarea controlului dispus de Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 2. — Reluarea activității Societății Comerciale HELMET BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. se dispune prin decizie motivată a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 3. — (1) Împotriva prezentei decizii, Societatea Comercială HELMET BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. poate face plângere la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicarea acesteia, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (1) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, executarea măsurii sancționatorii, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,

Angela Toncescu

București, 7 februarie 2011.

Nr. 79.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2011 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	100	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	240	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2011 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic PDF, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

